

Juuni
2011

Nr. 2
(23)

Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

Eurojooks – Eesti 2011

Euroopa Keskpank ja Eesti Pank korraldasid 14. veebruarist kuni 30. aprillini Eesti osalejatele arvutimängu „Eurojooks“ võistluse reaajas 9–12-aastastele õpilastele. Võistluse eesmärgiks oli suurendada õpilaste teadlikkust euro pangatähtedest ja müntidest. Meie koolist osalesid 6. klasside õpilased, kes harjutasid hoolega veebruarist aprilli lõpuni euroga seotud mängu „Kus on mündi kodu“, „Leia turvaelemendid“, „Reisile euroga“ jt. Kõige enam mängiti võistlusemängu „Eurojooks – Eesti 2011“.

Paari tuhande õpilase seas saavutas teise koha Kadri Kuusk ja 13. koha Roman Kaasik. Tänu Kadri osavale mängule oli 6.a klass kutsutud 17. mail Eesti Panga Eurojooks-Eesti finaali võistlusele, kus osalesid Eesti Vabariigi nelja parema tulemuse saavutanud koolide neljaliikmelised võistkonnad. Eurojooksu võistlust juhtis näitleja Veiko Täär, võistlust jälgisid Euroopa Keskpanka ja Eesti Panga esindajad. Võistlus oli pingeline, kõik koolid olid hoolega harjutanud. Igal võistkonnal oli oma puutetundliku ekraaniga mänguterminal, kus võistlejad mängisid tuttavat „Eurojooksu“ mängu.

Ülenurme Gümnaasiumi 6.a klassi võistkond saavutas Eurojooksu finaali võistlusel 2. koha. Parimaid tulemusi saavutanud võistkondi premeeriti Euroopa Keskpanka meenete ja Eesti Panga aukirjadega. Nelja kooli võistlusele pääsenud klasse pildistati, kõigile õpilastele kingiti särvid, mütsid, võtmehoidjad ja muid euroga seotud meeneid.

Pärast võistlust olid lühikesed sõnavõtted, õnnitleti võitjaid ja pildistati võistkondi. Seejärel oli lõunasöök samas Eesti Panga Iseseisvusaalis. Kell 14.00 juhatati õpilased AHHA keskusesse, kus oli poolteisetunnine tasuta programm. Ürituse lõpus said kõik õpilased väikse ampsu ja kingikoti pankade poolt. Kell 16.00 läksid õpilased bussi ja algaski koju sõitu. Kõik lapsed olid rõõmsad õnnestunud ja vahva ettevõtmise üle. See oli erakordne kogemus, mis jääb kindlasti pikaks ajaks meelde.

MILVI TISLER
Fotod: Milvi Tisler

6. a klass Eurojooksu finaali võistlusel Eesti Panga

Mängus Eurojooks II koha saavutanud võistkonna liikmed: Kadri Kuusk, Carol Kottisse, Martin Vool ja Roman Kaasik

Õpilaste uurimistööd

Eesti Vabariigi Presidendi auhindadele toimunud õpilaste ajalooalaste uurimistööde võistlusel teemal „Kakskümmend aastat Eesti ajaloos (1991–2011)“ osalesid õpilased Sander Pruel ja Villu Sarv. Tööd hinnati kolmes voorus. S. Prueli ja V. Sarve töö „Muutused kodukoha ajaloos“ pääses teisele voorule. Poisid said Eesti Vabariigi Haridus- ja teadusministeeriumi suures saalis toimunud ajalooalaste uurimistööde võistluse lõpetajateks.

meie pidulikult üritusel 7. mail põhikooli arvestuses Vabariigi Presidendi aukirja ja raamatupreemia. Kokku oli põhikoolist esitatud 49 tööd, meie õpilased olid 17 õpilase hulgas, kes said auhinnad hea töö eest. Nimetatud kodu-uurimuslikku tööd saab lugeda koolis ja vallas.

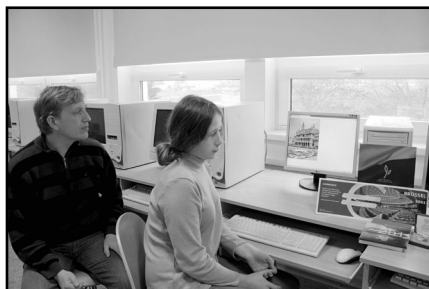
Õpilane Kätlin Peetsalu osales 2011. aastal uurimistööde konkursil „Rahavahetused Eesti ajaloos“ uurimistööga „Erinevad rahad eestima-

lase pihas“ ja oli kutsutud autasustamisele 12. mail Tallinna Euroopa Liidu Majja. Kätlini töö hinnati žürii poolt põhikooli osas I koha väärtuseks. Teda autasustati Eesti Panga ja Haridusministeeriumi meenetega ja lisaks saab ta sügisel preemiareisi Brüsselisse.

MILVI TISLER
Fotod Milvi Tisler

Kätlin Peetsalu uurimistööde „Rahavahetused Eesti ajaloos“ autasustamisel

Kätlin Peetsalu ja õpetaja Omar Saksing arvestust Brüsseli vaateid otsimas

Ajaloo-uurijad Sander Pruel ja Villu Sarv

9.a klass

Altsaar Kristel	Margus Allan
Dubolazov Tanel	Marjapuu Margo
Helimets Tauri	Mõttus Robin Mooses
Hurt Kaisa	Nõmmeots Hendrik
Jõesaar Oliver	Otsar Mikk
Järvemägi Keidi	Paavel Berit
Kaljusaar Laura	Rebane Mikk
Kallas Maik	Rohusalu Age-Midrit
Kolsar Kaidi	Ruut Jürgen
Kulberg Kermo	Sarapuu Elari
Kõiv Sven	Sild Jonna
Kõbas Marta	Urbanik Madli
Laan Merilin	Vare Pille-Riin

MEIE KLASSI LUGU

Esimene Kristel reas, laskmisreeglid on tal peas. Robinil on suusad all, orienteerumine meeldib tal. Kaidil hobiks raamatud, ta ei ole saamatu. Hendrikule meeldib rula, talle ei meeldi mula. Marta osav jalgpallis, kõikidele on ta kallis. Kermo tuntud terves koolis, käitumisest ta ei hooli. Madli oskab lahutada, teisi maha jahutada. Meriliniil huumor hea, tarkust täis on tema pea. Tauri laulab laulukooris, tihti käib lauluproovis. Kaisa ratsutamas käib, klassis väga vaikne näib. Üks Mikk on kossumees, teine aga mundri sees. Jürgenil läheb hästi loodusaines, hoiab kõrgel oma mainet. Keidil pliatsid on käes, asju omamoodi näeb. Allan õppis saksofoni, tunnis näpib telefoni. Jonna palli pillub korvi, nii ta hoiab enda vormi. Sven oskab rolleriga sõita, koju kõiki viia võib ta. Pille-Riinil hinded head, tarkusega vaevab oma pead. Laura klaverit hästi mängib, vahepeal väljas ringi hängib. Oliver on jooksus kiire, staadionil tal pole piire. Age alati aitab kõiki, inglise keeles ei vaja tõlki. Margo pigem ratast sõidab, õpetajalt paid ei võida. Maik, tal pole kindlat hobi, kaardimängus teeb ta sobi. Berit kuulab muusikat, ei armasta ta füüsiikat. Elari meil on muhe mees, teistest rattaga on ees. Tanel sõbralik ja lahke, hinnetes ei salli kahte. Esta meie klassiema, ta on tore, tark ja kena.

9.a klass meenutab möödunud

- Seitsmenda klassi kevadekursioonil ööbisime telkidega Peipsi järve ääres. Kõik olid ülemeelikud, kuna tegemist oli meie esimese kahepäevase reisi, öhtu jooksul sai nii mõnigi rühm oma telki mitu korda üles panna, sest ulakamad leidsid, et telkidel vaiade väljatõmbamine oleks huvitav. Hommikul märkasid ühe telgi elanikud, et nende telgis on üllatavalt külm ja kahtlaselt palju valgust. Kiire silmapilgu järel selgus, et telgil oli kate pealt lennanud ning telgi elanikud olid öö veetnud praktiliselt lageda taeva all.
- 2008. aasta sügisel korraldasime metsiku klassiõhtu, mis tõi endaga kaasa halenaljaka juhtumi. Nimelt otsustasime mängida pätti ja politseid, mis tähendas koolimajas jooksmist ning iga nurga taha peitmist. Üks grupp tüdrukuid leidis tol hetkel suurepäraselt sobiva peidupaiga, milleks oli väike kinnine koridor, mis asus poiste tööõpetuse klassi kõrval. Kui tüdrukud end juba pikalt peitnud olid, avastasid poisid lõpuks siiski nende peidukoha ning üritasid ust avada, et tüdrukuid kätte saada. Tüdrukud aga surusid teiselt poolt vastu, sest kellelgi polnud soovi politsei meelevalda sattuda. Asja tulemuseks oli see, et poisid tüdinesid ning lahkusid, seejärel üritasid tüdrukudki ruumist välja tulla, kuid see ei õnnestunud. Selgus, et suure surumise tagajärjel oli üks kinni kiilunud ning neid olid luku taga. Tüdrukuid valdas paanika, kuid paari kiire telefonikõne tagajärjel saabus kaitseinglist majahoidja, kes nad päästis.
- Algkooli viimaste aastate jooksul asutasid 5–6 tüdrukut meelelahutusliku showgrupi nimega Pensionääraid. Tüdrukud esinesid erinevatel tähtpäevadel peamiselt oma klassile, kuid nende tipp-

hetkeks oli esinemine terve kooli ees nende tollase klassijuhataja õpetaja Heiki Sarapuu auks.

• Meie klassi ühtsust näitab viiendas klassis olnud juhtum, mille käigus muusikaklassil üks hingedelt maha tuli. Keegi ei tahtnud, et õpetaja asjast teada saaks, ja asuti koos tegutsema. Terve klass üritas õpetaja eest katkestust varjata ning samas asja parandada. Lõpuks õpetaja siiski märkas, läks poistele appi ning ühise töö tulemusena saadi üks taas hingedele.

• Meelde jäävad on ka viiendas klassis õpetaja teadmata korraldatud leinaseisakud hamstrite mälestuseks, keda tegelikult ei eksisteerinudki, sünnipäevaõnnitlused ja -laul õpetajale, kellel tegelikult sünnipäeva ei olnudki, ning tunni ajal kokku lepitud järsud püstitõusmised ja laulma hakkamised.

• 8. kl kevadekursiooni ajal tekkis poistel oma väikeste ulakuste õigustuseks tegelane *Slava Kási*, mille kuulmine klassijuhatajal juba närvid püsti ajas, sest lõpuks oli kõiges süüdi ja pidi pahanudsi likvideerima vaid *Slava Kási* ...

• Umbes viiendas klassis olla õpetaja Toomas Laan lubanud poistele linaõli muretseda, poisid aga siiani ootel.

• Kõige eredamalt on mees ekskursioon Lätti, mille käigus said poisid ja tüdrukud vabaajakeskuses *GoPlanet* kardirajal üksteiselt mõõtu võtta. Oli see vast adrenaliinilaks! Kahjuks said sel ekskursioonil vähesed osaleda, kuid need, kes osalesid, räägivad sellest veel kaua.

“Õpetaja, kas Teil lapsi on?” – „Jah, 27 tükki!” – „Oot, mis mõttes?...”

ehk 9.a klassijuhataja meenutus

Pea neli aastat on möödas sellest päevast, kui minu kõrval seisis vahvad 6.a klassi kasvandikud, kellest juba toona mõned minust pikemad... Nüüdseks on enamus neist minust mööda kasvanud – kasvanud nii kehalt kui hingelt. Mul on olnud ülim rõõm olla kaaslasena ja juhiks nii vahvatele ja aktiivsetele lastele, kellele saab alati kindel olla.

Kuna tegemist tõesti väga aktiivsete lastega, on meil koos seljataga palju seiklusi-käimisi-võitlusi. Meenuvad sügis- ja kevadekursioonid jm väljasõidud, mille käigus sai vallutatud nii Maa (rabamatk, golfi-, kardi-, suve- ja talvetuubingurajad), Õhk (Lendorava rada) kui Vesi (veekeskused, kanuumatk). Muidugi ei saa unustada ka igaaastaseid klassiõhtuid. Kõige eredamalt meenub 7. klassis peetud stiilikas, mille käigus poisid-tüdrukud rollid vahetasid. Selliste aktivistidega ei olnud ka ime, et sai kaks aastat klassidevaheline võistlus „kinni pandud” ja koolilõulupiamängude karikaski koju toodud. Uhkust olen tõesti saanud nende üle palju tunda. On raske kirjeldada emotsioone, mis mind valdasid, kui esitusele tuli järje-

kordne jõulu- või liikumiskava, sest need on kõik sündinud küll raskelt, kuid südamest ja tõelise pühendumusega.

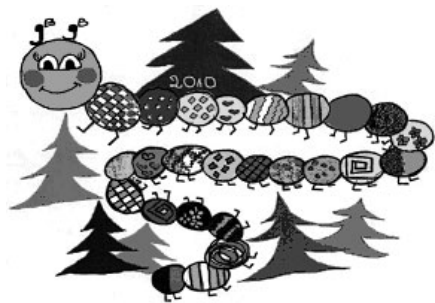
Kõige rohkem ongi mind hämmastanud klassi kokkuvõtteid ja pühendumus ettevõtmistes, mis on üks tähtsamaid elus edasiviivaid omadusi. Klass on alati vastu võtnud ka uued õpilased. Samas on nad kokkuvõtteid ka oma põikpäisuses ja õiglusjanus, mille tõttu oleme suuremaid-väiksemaid võitlusi üsna palju maha pidanud, kuid lõppude lõpuks on ju mõlemad osapooled loost võitjana välja tulnud.

Sellele, et mul on olnud kasvatada nii elutargad, aktiivsed ja südameilud lapsed, võlgnen suure tänu lapsevanematele ja eelnevatele klassijuhatajatele Kalli Irdile ja Heiki Sarapuule, kes mulle (juurde)ehitamiseks suurepärase vundamendi loiid. Iga lõpp on millegi uue algus ja see polegi tingimata kurb. Ees ootavad uued seiklusi täis aastad ja teades „oma” lapsi, on mu süda rahul – nemad saavad hakkama.

ESTA TOOMSOO

9.b klass

Anissimova Kristi	Peets Rainer
Ennok Alari	Peramets Karl
Ivanov Liisa	Pärn Laura
Kaha Maarja	Pärtel Taavi
Kont Kristjan	Roosiorg Henri
Kruus Sander	Rosenthal Elis
Kuldsepp Uku	Sarv Mari-Liis
Kumpel Evelin	Serg Eliisabet
Luik Kenneth	Sild Artur
Metsküla Jaan	Terras Merit
Normann Kermo	Uri Mari-Liis
Nõmmemaa Mariel	Vaher Jane
Paur Kaspar	Värä Sander

Tere!

Minu nimi on e-e-e-e... Tegelikult mul polegi ainult ühte nime ning ma võin seda teile kohe selgitada.

Kogu see suur segadus algas 1. septembril 2002. aastal, s.t. minu sünnipäeval. Vane-mad olid mulle nimeks valinud küll Kristi, küll Liisa, siis veel Maarja ja Evelin, väga sobilikud tundusid neile ka Mariel, Laura ja Elis. Hullel oli aga see, et nad ei teadnud, kas on tegemist tüdruku või poisiga ja valisid veel poiste nimed kah. Nii ilmusid nimekirja ka Alari, Kristjan, Uku, Kenneth, Kermo, Taavi, Henri, Sander. Mis oli aga kõige-kõige-kõige hüllem, nad otsustasid hiljem mulle üha uusi nimesid juurde lisada. Ja nad ei piirdunud ainult ühe lisanimega, vaid panid neid igal aastal vähemalt ühe juurde! Nii on mul veel sellised nimed nagu Mari-Liis, Kaspar, Rainer, Karl, Jaan, Eliisabet, Merit, Artur, Jane. Vanematel läksid vist endal ka nimed juba segamini nagu puder ja kapsad, sest äkki olin veel kord Mari-Liisiks ja Sandriks saanud. Katsu mind siis kuidagi kutsuda, kui mul on nii pikk eesnimi.

Nimi nimeks, aga mul on iga nime taga justkui oma isiksus. Ja see on teinekord päris õudne! Ma ei jõua iseendaga kunagi kokkuleppele, sest kui üks pool minust on nõus, siis teine pool pole seda. Tahaks hommikul natuke kauem tududa või pärastlõunal varakult loodust nautima minna, aga kus sa saad! Kui sul on ikka kakskümmend kuus jalapaari, siis mõni neist otsustab ikka vastassuunas plagama pista. Või tahab enamus minust tahvli juurde reaktioone tasakaalustama minna, kuid siis otsustab

9.b LUGU

üks, et ta „ei viitsi“. See paljupealisus ja -jalgsus muudab mu väga püsimahtuks olevuseks.

Osa minust käitub alati nii, nagu oodatakse, ja osake teeb seda, mis parajasti pähe tuleb. Ma võin olla nii vaenulik kui ka väga sõbralik, ettevõtlik või laisk, vaikne või jutukas, ilus või väga ilus ning tark või väga tark. Ja nii on neid erinevaid (kas siis vastanduvaid või vastuolulisi) omadusi mul ikka päris palju. Mõnikord mõtlen, kuidas see paljusus ühes mind hulluks ei ole ajanud ja kuidas küll minust on saanud nii tore ja viks ja kena

Kui ma tunnen, et minuga on ebaõiglaselt käitunud, hakkan otsekohe oma õiguste eest võitlema. Üks tõeline võitlus käib aga tööotsingute ja suure kaasaelamisega, mis mõnele tundub küll lihtsalt lärmina. Ei tea küll, miks?

Minu kõikidel eraldiseisvatel isiksustel on ka ühiseid jooni, nagu näiteks hea huumorimeel. Naljasoon on mul tööpoolest nii eriline, et kõrvalseisjale võivad minu võrtsikad lood arusaamatuks jääda. See pole aga minu probleem.

Mul on ka palju unistusi, sest iga isiksus minus unistab millestki. Meie ühiseks suurimaks sooviks aga on sõita kunagi laevaga Stockholmi...

Nüüdseks olen saanud juba üheksa-aastaseks ja minu õpetajad on minuga kõvasti vaeva näinud, et mu erinevaid külgi tublisti tasa-kaalus hoida. Aga kujutage nüüd ette, kui igav ma oleksin, kui ma kogu aeg ainult ühetavaline oleksin. Ja mõelge vaid, kui lihtne oleks selle üheksa aasta jooksul õpetajate töö olnud! Ega nemadki mulle seda üheksat aastat lihtsaks ole teinud!

Lugupidamisega Teie 9.b

Üleriigiline ÜRO simulatsioon

UNESCO ühendkoolide võrgustiku, Maailmahariduse keskuse ning Eesti ÜRO Assotsiatsiooni koostöös toimus 6.–8. mail Tartus Raatuse Gümnaasiumi ruumes esimest korda üleriigiline ÜRO simulatsioon. Ürituse peateemaks oli ÜRO aastatuhande arengueesmärgid. Simulatsiooni käigus üritati leida võimalikult realistlikke ning elluviidavaid lahendusi, mis tagaksid erinevate arengueesmärkide elluviimise aastaks 2015. Simulatsioon viidi läbi kahes järgus. ÜRO simulatsiooni esimene osa toimus eelnevatel ühepäevastel koolitustel Viimsi ja Ülenurme Gümnaasiumis, kus õpilastele anti eelteadmisteid käsitletavatest teemadest ning tutvustati ÜRO istungite toimimise põhimõtteid ning etiketti. Simulatsiooni teine osa toimus juba ürituses osalevate koolide esindajate kokkusaamisel Tartu Raatuse Gümnaasiumis üritusliku näidistungi raames.

ÜRO simulatsioonis osales 70 õpilast 19 koolist üle kogu Eesti, kaasates gümnaasiume Tallinnast ja Narvast kuni Valgani välja. Eelnevalt olid simulatsiooni korraldajad omalt poolt käinud välja probleematika, mis töögruppides ning läbimängitava ÜRO näidistungil käsitlemisele tulid. Noortel tuli arutleda sellistel keerulistel teemadel nagu HIV ja malaaria levik, arengumaade tüdrukute haridusprobleemid ning massivägistamised koduõppijärgses Kongo Demokraatlikus Vabariigis. Ürituse korraldajad jagasid õpilased loosi teel ära erinevate maailma riikide vahel.

Ülenurme Gümnaasiumi 10. klasside õpilased esindasid simulatsioonis kolme erinevat riiki: Hiina Rahvavabariiki (Kerli Kõiv, Rine Pent, Sten Mirski), Suurbritanniat (Laura Freivald, Katren Robam, Marek Uri) ja Kongo Demokraatlikku Vabariiki (Kristi Keedus, Sigrid Savva, Jaan Hämarik). Simulatsioonis osalejad pidid endale eelnevalt kodutööna oma õpetajate abiga selgeks tegema erinevate riikide seisukohad ja süüvima ette antud teemade üksikasjadesse. ÜRO simulatsioon andis kindlasti kõigile osalenud noorele väga ägeda elukogemuse, mis võimaldab neil aru saada ÜRO kui rahvusvahelise organisatsiooni toimimispõhimõtetest ja maailma erinevate riikide välispoliitikast. Õpilased said kolme päeva jooksul tunda ennast noorte tippoliitikutena, väidelda, harjutada kõnepidamis- ning koostööd ja koostada resolutsioone. Samas oli kogu üritus ka piisavalt mänguline ja õpilasi kaasakiskuv, sest nende suust ei olnud mingit nurinat kuulda ka siis, kui

Tulevased rahvusvaheliste suhete spetsialistid

Foto Peep Reimer

koju jõuti alles pärast südaööd. Kuigi simulatsiooni korraldajad ürituse lõpuks mingit osalejate paremuse pingerida ei koostanud, märgiti tänukirjaga ühena neljast delegatsioonist ära meie kooli õpilased, kes esindasid Kongo riiki. Kõik üritusel osalenud Ülenurme gümnaasiumi õpilased jäid nähtu ja kogetuga väga rahule ning leidsid, et see oli arendav, mõtlemapanev ning uusi teadmisi pakkuv. Igatahes on nad kõik taas nõus osalema järgmisel aastal toimival uuel ÜRO simulatsioonis.

Simulatsioonis osalejate nimel
PEEP REIMER, Ülenurme Gümnaasiumi ajalooõpetaja

12.b klassi VABANDUSED, ÜTLUSED, MÕTTED

- Ma ei saa teile seda kodust tööd näidata, õpetaja, mu koer sõi selle ära!
- Kes ei jõudnud, see jäi hiljaks.
- Vabaduse hind on surm.
- Koolis käies järgisin põhimõtet: tuleb käia täpselt nii palju, kui on vaja, ja nii vähe, kui on võimalik. Või natuke vähem...
- Palun vabandust, et hilinesin, mul oli organismis bioloogiline rike!
- Meie klassis käisid asjad nõnda: vaja õpilast kaitsta, siis üks kõigi, kõik ühe eest, vaja õpetajat terroriseerida, siis kõik kõigi ja kõik ühe vastu.
- Kõige rohkem nalja sai keemiatundides: õpetaja oli küll range, aga siiski mõistis nalja.
- Klassivendadel on huvitav hobi küsida klassiõdedelt pastakaid (mida tavaliselt tagasi oodata pole mõtet), nätsu, katekreemi.
- Meie klass on väga kokkuhoidev. Tüdrukuid on vähe ning poisid hoiavad neid. Õpetajatele ole-

me küll palju peavalu põhjustanud, kuid samas ka südamesse pugenud.

- 12. klassi lõpuks sain selgeks, et koolipäevad on liialt lühikesed ja koolitoit maitseb sageli paremini kui kodutoit.

Õpetaja ütleb 12.b klassile

- Jah, väga tubli oled ... ma panen sulle kahe!
- Kas sa tõesti arvad, et olen nii vana, et olen sinu isa õpetanud?
- Minu matemaatikaõpetaja ikka ütles, et kui edasiarengut ei ole, siis on taandareng – nii ka teie klassil!
- Sellist tundi ei ole meil veel kunagi olnud ... Mis teil täna viga on?
- Mõnel sureb vanaema neljandat korda, sul on vähemalt iga kord uus jutt!
- Kõik omal ajal või natuke hiljem!
- Ülenurme Gümnaasiumis käivad potisangadega tüdrukud.

Õpilane – õpetaja

- Õpilane: „Ega jah, õpetaja, umbrohi ju ei hävinegi!“ Õpetaja: „Tõsi, aga mina ei ole umbrohi, mina olen kanep – kultuurtaim!“
 - Õpetaja: „Vaata kodused tööd üle!“ Õpilane: „... eeee?“ Õpetaja: „Teadsin, et te nii reageerite, oeh!“
- ***
- Pärast seitsmeaastast vastasseisu manitsen viimast korda ja soovin
 - Kergem on minna läbi elu, kui sul on midagi kindlat, millest huvituda ja mis aitab iseendaks jääda. Otsige ja leidke see!
 - Kõik teavad, et maailmas on seitse maailmaimet. Kuid igaühel võiks olla veel oma, 8. maailmaime – keegi, kes toetab ja kelle peale saab kindel olla. Otsige ja leidke ta!

LINDA LAASIK,

12. b klassijuhataja

12.b klass

Abras Hanno	Pleksner Rasmus
Alliksaar Kaisa	Prants Helen
Altement Tanel	Pungar Kadri
Anni Heili	Raig Ergo
Ennok Rauno-Sander	Rammul Anneli
Ilves Kristi	Raup Meelika
Jaakson Erika	Sild Sten
Kalmus Birje	Strelovskaja Valerija
Keedus Karmen	Tamm Kristjan
Kulberg Kristen	Tikk Martin
Kõre AndreasMarfeldt	Tomberg Martin
Laur Imre	Tubin Aleksandr
Leiman Märt	Vaher Kristjan
Paide Kardo	Vellak Priit
Peda Gerda	

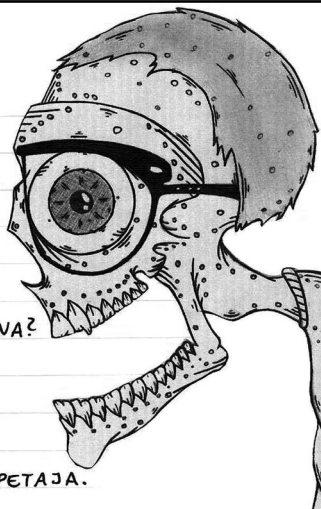
• KAS ELUJÕUD OLEKS TEIST
JUSTKUI VÄLJA IMETUD?

• KAS MURU NÄIB ANTUD AJAL
IGAL POOL MUJAL ROHELISEMANA?

• ÄRGE MURETSEGE ...

... TE OLETE LÕPETAJA.

KRISTEN KULBERG

UUS JA ILUS

Mulle meeldib meie kool,
sellel puudub pahem pool.
Nüüd see suur ja ilus ka!
Mis sa hing veel tahta saad?

Uus on söökla, uued klassid,
uued on ka meieapid.
Uusim ventilatsioon,
õnneks sama lastekoos.

Kõik on rahul, kõik on hästi,
ehitis on nagu kästi.
Ootan juba homset päeva,
et saaks rohkem koolis käia.

KRISTEL ALTSAAAR,
9.a klass

Kõige rikkam on see, kes oskab tulevikule silma vaadata. Tehke oma valikud südamega ja jääge alati iseendaks!

Ester Sädemets

12.c klass

Jaanus – sõbralik ning lahe, meie klassi naljanina

Anti – tore ja igati normaalne sõber, tuleb alati appi, kui on vaja

Kristiin – hästi humoorikas ja lõbus tüdruk

Sven – hästi jutukas ja naljakas ning rõõmsameelne

Christy – temaga võib kõigest rääkida, äärmiselt rõõmsameelne ja positiivse suhtumisega

Kätty – elurõõmus ja tore tüdruk

Kristiin – rõõmsameelne ja abivalmis, tal on kaunis naeratus ja säravad silmad

Sheila – äärmiselt sõbralik, rõõmsameelne ning abivalmis, armastab ta palju vett juua

Kristjen – väga heasüdamlik, tegutseb uisapäisa, kuid saavutab oma eesmärgi

Kalle – ei näita oma iseloomu välja, sõbralik, vaiken pidutseja ning naistemagnet

Maido – vahva poiss, aga vahel liiga vaikne

Taavi-Peeter – hea jutukaaslane, heasüdamlik, tal on kindel arvamus, mis on väga positiivne

Laura – ilus, armas, heasüdamlik ja hoolitsev

Veikko – vaikne poiss, tagasihoidlik, naeratab muhedalt

Gelvin – väga elava fantaasiaga, tohutult abivalmis ning väga sõbralik

Jannely – hästi tore ja hullult sõbralik tüdruk, saab kõigiga hästi läbi, räägib iseendaga

Mari – Lead'i fänn, annaks ta kõik, rõõmsameelne ning tal on alati midagi öelda

Raili – vahel nähvab korralikult, kuid on rahulik ja sõbralik, heasüdamlik ning abivalmis

Siim – koolis küllaltki vaikne, see-eest pidudel paneb hoogsalt tantsu, on sõbralik, abivalmis

Sten – muhe klassikaaslane, kõrvaklapid kaasas, musikaalne, tark, sõnaosav ning ka nupukas

Oliver – kohati lapsik, teisalt mõistlik ja abivalmis, hea huumorisoonega ning lõbus sell

Kerli – asjalik ja ettevõtlik tütarlaps, kellel on alati oma arvamus, on optimist ja aktivist

Jan – meie klassi punapea, ju ta on siis meist kõigist targem ka, teeb vahel poppi ja on lahe

Anni – vahel jonnipunn, järgmine hetk rõõmurull, tal on naerukajaka naer

Romet – muhe mees, väga sõbralik, otsekohene ja julge, mõistab nalja ja elava fantaasiaga

Ester Sädemets – püüab meile rohkelt entusiasmi sisse süüta, aga tihtilugu me ei võta vedu

12.c klass

Aavik Jaanus

Aduson Anti

Hingla Kristiin

Ilves Sven

Kask Christy

Kupri Kätty

Kuusenõmm Kristiin

Kõivsaar Sheila

Käärrik Kristjen

Lalin Maido

Lasting Kalle

Liiv Taavi-Peeter

Luik Laura

Mänd Veikko

Palk Gelvin

Punnisson Jannely

Põldma Mari

Randla Raili

Saarela Siim

Sarapson Sten

Sirge Oliver

Sosnovski Kerli

Šinkejev Jan

Topoleva Anni

Villemson Romet

KOOL MEIE ELUS

Kool on väga tähtis elus, tarkus kaua püsib mälus. Suurena ju teadmist vaja, kui sa plaanid teha maja.

Koolis saad veel sõbrad uued, osad vanad, osad noored. Vahet sel ju üldse pole, ükski sõber pole kole.

Ka õpetajad jäävad meelde, nende tarkus tuleb keelde. Alati ma tänan neid. Kool on väga tähtis leid.

MARTA KÖBAS,
9.a klass

TÄNA TEEME OOPERIT

Euroopa kultuuripealinna Tallinn 2011 projekti „Täna teeme ooperit“ raames kehastusid 12.–13. märtsil 2011 Eesti eri paigust 300 noort lauljateks, tantsijateks, näitlejateks, pillimeesteks, kunstnikeks, dekoraatoriteks, õmblejateks, lavameistriteks, dramaturgideks – esindatud oli enamik ooperimaja ametitest.

Ülenurme Gümnaasiumist osales 20 6.–8. klasside õpilast näitlejate, pillimeeste, lavameistrite ja tantsijate. Pillimeestele-viuldajatele (Liisbet Rannast ja Kadri Irdt) saadeti tutvumiseks hulk noote Tšaikovski, Mozarti, Puccini, Bizet, Wagneri, tuntud ooperi- ja balletiheliloojate teostest, kuid kohapeal selgus, et tuleb käigupealt omandada veel hulk lugusid. Näitlejatel, tantsijatel ja lavameistritel polnud aimugi, mis toimuma hakkab. Aga algus oli vägev, nimelt „Estonia“ ukse tervitas kõiki saabunud lapsi ja juhendajaid teatridirektor Aivar Mäe isiklikult. Seejärel jaotati kätte kaelakaardid nimele ja ametitega ning suunduti 5. korruse kammersaali, kus oli ürituse avamine, kus toimusid tantsijate-näitlejate proovid ning kus me ka ööbisime.

Kell üksteist algas tööpäev, mis oli lastele tõeliselt vaevarikas ja ennastületav, siis väike lõunapaus ning tööpäev jätkus öhtul kella seitsmekahesani. Kuid noored polnudki nii väsinud, sest disko ja tantsimine kestis kella üheni. Siis natuke magamist ning kell 9 hommikul pidid lavameistrid juba kohal olema. Näitlejad-tantsijad-lauljad võisid kella kümne suure lava proovini veel viivitada. Algas jälle tihe ja tõsine töö. Enne peaproovi jaotati näitlejatele kätte kostüümid ja tehti grimm (kostümeerijad-grimeerijad olid samuti Eestimaa noored eri paigust) ning algaski peaproov koos tantsunumbrite ja ooperisolistidega. Kõik oli nagu päris teatris!

Sellele pöörasele avantüürile pealkirjaga „Armastus salakaubaks“ pandi punkt kahe etendusega. Olin ju ise jälginud proove ja noorte tegemisi mõlema päeva vältel ja nüüd astusid kõik need 300 noort publiku ette. Kas läheb kõik nii, nagu plaanitud? Ootusärevus oli suur. Ka orkestri dirigent oli koolipoiss, kes aga sai pillimeeste haldamisega pärisetendustel fantastiliselt hakkama. Tulemus oli aga meelilüendav ja võimas.

Lapsed-noored andsid endast parima ja kõik oli suurepärase. Tänu Ülenurme poistest lavameistritele (Roman Kaasik, Karl-Erik Sild, Aleksandr Gruško, Kaspar Leppik, Sander Möisa, Jürgen Kukk) liikusid kõik dekoratsioonid õigeaegselt ja täpselt omale kohale. Teiste koolide noored lavameistrid tegid endale kuskil mujal head äraolemist, seepärast polnudki neid vist etendustel näha. Projekt oligi ju vabatahtlik, ainult teisi alt vedada pole ka ilus.

Samuti meie näitlejad-tantsijad (Eleri Anni, Grete Urmet, Mercedes Tuulik, Alexandra Ratmanova, Anete Allik, Kätlin Peetsalu, Lea Lopp, Pilleriin Vesi, Carol Kottisse, Joann-Carl Rätsep) andsid endast parima ja suutsid pikad ja vaevarikad proovid kaasa teha. Taustaliikumise ilu ja võlu peituski ühtses liikumises, erinevates kombinatsioonides ning massi jõus.

Suur tänu tahaks siinkohal öelda „Estonia“ noorte töö juht Mailis Kuurile, kes suutis kõik need õpilased Tallinnasse meelitada, aga samuti tegid vägeva töö ära dirigent Priit Aimala, lavastaja Ivo Eensalu, koreograaf Lemme Saarma, kunstnik

Näitlejad koos Ivo Eensaluga tööhoos

Foto Karin Peda

Jane Kaas ning tantsujuhid, kes panid noored teatrit tegema. Suur kummardus teile! Etendus oli ju seda väärt!

Kindlasti jääb ooperiprojekt kõikidele osalejatele alaliseks meelde – said ju noored ise teha ooperit Estonias! Ootame uusi projekte ja oleme kindlasti jälle nõus osa võtma.

Tänutäheks „Estonia“ teatri poolt said osavõtjad DVD etendusest ning võimaluse külastada soodushinnaga „Pipi Pikksuka“ etendust sügisel.

Vt pilte :<http://www.flickr.com/photos/madli>

KARIN PEDA, Ülenurme Gümnaasiumi õpetaja

Märtsi teisel nädalal käisime Estonias. Seal oli väga tore. Mina mängisin seal puud. See ei olnud küll kõige tähtsam osa, aga seda oli tore mängida. Olime seal 2 päeva. Nende kahe päeva jooksul valmistasime ette näidendi „Armastus salakaubaks“. Me esitasime seda kaks korda.

PILLERIIN

MUUSIKAPIDU

Mis on see, mis ärkvel hoiab hinge? Nii küsis luuletaja Doris Kareva ühes luuletuses. Iga inimene leiab sellele küsimusele oma vastuse: sport, kunst, töö, perekond, kirjandus, hobid jne. Meie kooli laululapsed-neiud-noormehed tõestasid, et kindlasti on selleks muusika. Sel korral oli kooli aulas kõlanud laulude valik laulupeokeske ja nauditav oma mitmekesisuses. Hästi õpetatud, hästi esitatud!

PIRET RANNAST, kuulaja-nautija

UNISTUSTE TAANI

Ülenurmekad koos taanlaste, sakslaste ja soomlastega

Ja saigi lõpuks tõeks meie kauaoodatud reis sõprade juurde Taani Kopenhaageni lähiste. Tutvus-sõprus taanlastega algas juba mitu aastat tagasi Comenius-projekti koostööst, millest pidi välja arenema kaheaastane koostööprojekt. Kahjuks ei eraldanud Eesti Comeniuse büroo meile raha ja nii ei saanudki meie kool projektist osa võtta. Aga Taani kool oli väga huvitatud Eestimaast ja eelmise aasta aprillis olidki 40 õpilast ja 4 Taani õpetajat meie kooli külalisteks. Tutvustasime neile Tallinnat ja Tartut – ega pooleteise päevaga rohkem jõuagi. Saime vastukülaskäigukutse 2011. aasta aprillikuuks Herlevisse, kusjuures reiskulud lubasid taanlased tasuda.

Algul tundus Taani sõit vägagi roosiline, aga mida reisile lähemale, seda õhemaks muutus taanlaste rahakott – ju siis MASU tegi ka Taanis oma tööd. Tänu aga lapsevanemate ja Ülenurme ning Kambja vallavalitsuste mõistvale suhtumisele saime reisiraha lõpuks kokku. Samuti oli reisibüroo väga vastutulelik, et lubas meil paindlikult rahasid maksta. Suur tänu teile toetuse ja mõistva suhtumise eest!

Aga meie seltskond ja bussijuht Üllar olid samuti fantastilised. Ja ega see nii väga lõbureis olnudki, nagu paljud arvasid. Kuna Taanis said pärast 2-aastase projekti läbiviimist veel viimaseks kohtumiseks kokku Soome, Saksa ja Taani kool, siis meie olime projektiväliselt külla kutsutud, aga pidime ja tahtsime ka ise nende poolt korraldatud spordivõistlustest osa võtta. Teiste riikide lapsed olid ju treenitud ja välja valitud, meil olid kaasas 21 täiesti tavalist 8. ja 9. klassi last, kes aga ei jäänud põrmugi alla teistele võistlejatele.

Esimene võitlemine oli korvpallis ning meie võistkond tunnistati parimaks, sest sakslastel ja taanlastel polnud meie 18 ja 22 punkti vastu midagi panna. Soomlased said küll 2 punkti, aga meie seevastu 15. Teised spordialad küll nii suurepärase tulemustega ei lõppenud, kuid olime lõppude lõpuks ikkagi I kohal sulgpalli paarimängus ja III kohal käsipallis, kuigi neid mängu praktiliselt esimest korda elus võistlustel mängisime. Jalgpall on ja jääb sakslaste pärusmaaks ning ujumine on neil kooliprogrammis kohustuslik ala. Võistlesime veel orienteerumises ja pendelteatejooksus, mis oli võistluste viimane ala. Pen-

delteatejooksuvõit kuulus samuti ülenurmekate võistkonnale, nii et võitluste tulemused olid igati head. Suur tänu õpetaja Ester Sädemetsale, kes kogu võistluste aja juhendas ning õpetas meie võistlejaid, aga noored ise olid ka väga tublid.

Elamiseks ja söömiseks saime kasutada Herlevi kooli puhkeruume ja õppekööki ning Kopenhaageniga tutvumiseks jäi samuti aega. Nägime ära igapäevased kuningalossi vahimehed, jalutasime mööda jalakäijate tänavat ning taanlased korraldasid kogu seltskonnale kanalisõidu, kus giid jagas infot ajaloo kohta. Kahjuks ei vedanud meil sel päeval ilmaga, sest sadas väga tihedat vihma ning vaateväli oli vihmade laevaakende tõttu piiratud, kuid Väikeste Merineitsi kuju nägime siiski.

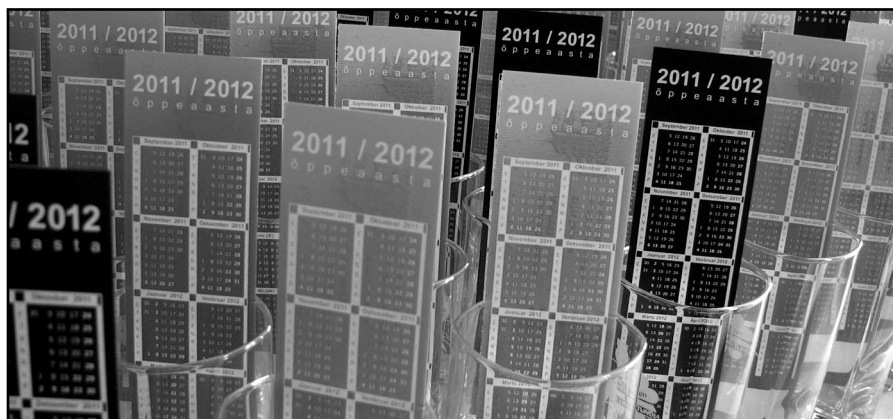
Ja oligi käes viimane õhtu, kus koolid tutvustasid ennast ja oma kodulinna ning anti kätte võitjamedalid. Tore, et iga maa valis oma võistlejate hulgast välja *FairPlay* sportlase, kelleks osutus meie võistlejatest Oliver Jõesaar.

Tagasitee ei tundunudki enam nii pikk ja lumi oli ka Eestimaal peaaegu kadunud. Aga Taani nartsissidest ja soojust ilmast jäime küll puudust tundma. Enne kooliaasta lõppu kulub selline turgutusreis igati kõigile ära ning keegi meie seltskonnast ei kahetse, et ta kaasa tuli.

KARIN PEDA, 8.a klassi juhataja
Fotod Mikk Otsar, Omar Saksing

Kaspar Leppik punkte teenimas

Veel on vara mõelda, et "oh kooliaeg, oh kooliaeg, millal sina tuled..." Ilusat suvevaheaega!

Koolilehe toimetus

KIRJANDUSKONVERENTS SOOMES

14.-15. märtsil toimus Soomes Jakomäe koolis kirjanduskonverents, millega tähistasime nii Eesti kui Soome riigi jaoks tähtsaid päevi: 28. veebruari, mis on „Kalevala” ja soome kultuuri päev, ning 14. märtsi kui K. J. Petersoni sünniaastapäeva ja emakeelepäeva.

Üritusel osalesid Ülenurme Gümnaasiumi 8.a klassi õpilased Kadri Irdt, Eleri Anni, Henri Maalmann ja 9.a klassi õpilased Kaidi Kolsar, Jonna Sild, Kristel Altsaar, Age-Midrit Rohusalu, Mikk Otsar ning Oliver Jõesaar.

See oli juba teine meie õpilaste kirjanduslik kohtumine Soome õpilastega. Pärast eelmisel aastal Eesti Rahvusraamatukogus toimunud üritust, kus naaberriikide õpilased tutvustasid üksteisele proosakirjanikke, kutsuti Ülenurme õpilased märtsis Helsingisse, kus teemaks oli „Lüürika ja kuulsad luuletajad Soomes ja Eestis”.

Õpilased nii siin- kui sealpool Soome lahte olid jagunenud rühmadesse ning meie õpilased tutvustasid slaidiesitlustega eesti kuulsaid luuletajaid L. Koidulat, A. Haavat, P.-E. Rummot, D. Vaarandit, E. Niitu, L. Tungalt, D. Karevat, O. Arderit, J. Tättet. Iga autori eluloost ja loomingust oli välja toodud huvitavaid seiku ning valitud ka üks luuletus, mis omal maal on tuntud lauluna. On ju muusika kõigile arusaadav ning muu tekst sai mõistetavaks tõlke abil.

Õpetaja sissejuhatavas ettekandes oli tehtud ülevaade ka vanematest eesti kirjanikest, kes minevikus olid seotud Soomega, nüüdisaegsest kirjanduse soomendamisest ja eestindamisest ning Helsingi raamatumessidest. On ju 2011. a Helsingi raamatumessi peakülaliseks Eesti.

Õhtul tutvustati õpilasi ka Helsingi vaatamisväärsustega ning võimalik oli vaadata filmi „Kuninga kõne”.

Sellise huvitava ürituse õnnestumisele aitasid kaasa Ülenurme Vallavalitsus, Ülenurme Gümnaasiumi juhtkond, reisifirma Expressreisid ning muidugi mõlema kooli õpilased ja õpetajad Niina Utso, Vappu Laine, Marit Rauk ja Ive Porkon.

IVE PORKON

Veerandi viimase nädala algul käisime me grupi õpilastega Soomes. Kuna laev väljus A-terminalist kell 8.00, siis startisime Ülenurmest juba 4.30.

Sõpruskooliga tutvumise ja lõunasöögi järel algas kirjanduskonverents, mis oli meie reisi põhi-eesmärk. Esitlused läksid kõigil kenasti ja kogu üritus oli meelde jääv. Pärast aeganõudvat konverentsi toimus Helsingi linnas ekskursioon ja pidulik õhtusöök. Meil, 9.a klassi tüdrukutel, oli võimalus ööbida Helsingi hotellis „Arthur” tõelises luksustas.

KRISTEL ALTSAAR

Minu jaoks oli sõit sellise suure laevaga esmakordne ja mul oli hea meel, kui turvaliselt Helsingisse jõudsim. Jakomäe koolis tutvustati meile koolimaja, näidati klassiruumi ja õpikuid. Muusikaklassi seintel rippusid omavalmistatud elektritarred, millega tunnis mängiti klaveri ja trummide saatel. Puutööklassis valmistasid poisid

kõlareid ja kokanduse klassis küpsetasid poisid ja tüdrukud koos šokolaadikooki. Kirjanduskonverentsil oli huvitav kuulata soomekeelseid esitlusi. Pärast ekskursiooni õhtustasime restoranis, mille toidud olid isuäratavad. Õhtusöögi käigus vestlesime Jakomäe õpilastega, jagasime muljeid ja mõtisklesime tulevikust.

KAIDI KOLSAR

Ootused olid meil väga kõrged. Laevasõit läks kenasti, kahjuks kestis sõit ainult kaks ja pool tundi. Helsingisse jõudes läksime esmalt hotelli „Arthur”, mis asub kesklinnas. Sealtsõitsime edasi metrooga kooli juurde. Kool tundus väga teistsugune, sest seal õppis paljudest rahvustest inimesi. Kirjanduskonverentsil läks meil hästi.

Olen käiguga väga rahul.

MIKK OTSAR

Sellel õppeveerandil meeldis mulle kõige rohkem reis Soome, sest ma polnud seda riiki varem külastanud. Tundus, nagu oleksime seal olnud kõvasti kauem kui kaks päeva. Ühe päevaga jõudis nii kohutavalt palju teha: kirjanduskonverents, ekskursioonid koolimajas ja Helsingis, kinos ja restoraniskäik, sõidud laevade, trammide, metrooga. Metroo tekitas minus algul külmavärinad, kuid kohanesin kiiresti. Mulje on väga positiivne.

AGE-MIDRIT ROHUSALU

Õpilaskonverents oli meie käigu tähtsaim osa. Mõlema kooli õpilased olid enne kokkusaamist ette valmistanud slaidiesitluse oma maa luuletajatest, kelle luulet on viisistatud. Soomlastel oli meile vastu pakkuda huvitavat Eino Leinost (esitlesid Jin-Long Huynh, Johnny Chen ja Dat Hoang), Aulikki Oksanenist (Sadije Thaqi), Juice Leskinenist (Jarno Männikkö), Ismo Alankost (Jyri Orre ja Niklas Pajunen) ning täpsemalt lauludest „Rappiolla”, „Peltirumpu” ja „Levottomat jalat” rääkisid meile Ronja Väänänen, Ada Eskelinen ja Sanna Männikkö. Pärast *powerpointide* esitlust jagati kõigile kätte osavõtutunnistused ning tänati ka konverentsi läbiviijat Niina Utso ja mõlema kooli emakeeleõpetajaid. Meie kooli õpilastel oli varuks ka kingitused Jakomäe õpilastele, milleks olid igasugused Eestist iseloomustavad tooted.

Arvata on, et iga osaleja sai soome-eesti kirjanduskonverentsilt kaasa positiivsed emotsioonid ja nii mõnedki uued teadmised soome luulest.

HENRI MAALMANN

Soomes on inimesed tolerantsem. Jakomäe koolis on 30% õpilastest teistest rahvustest, kohtasime ka mitmeid eestlasi. Huvastijätt oli tore, kuna ühiselt veedetud päev jättis rõõmsad emotsioonid. Tänu kõikvõimsale internetile suudame hoida ühendust ning mul on hea meel, et oleme kohtunud nii toredate ja huvitavate inimestega.

JONNA SILD

JUHAN LIIVI LUULEKONKURSS

7. aprill toimus Alatskivil Juhan Liivi kodumuseumis temanimeline luulekonkurss. See toimub igal aastal ja osalejaid on Tartust ja Tartumaalt. Võidu korral läheb üks esineja Tartu linnast ja teine Tartumaalt edasi vabariiklikule konkursile. Mina esindasin Ülenurme Gümnaasiumi ja olin esineja Tartumaalt. Minu valitud luuletused olid J.Liivi „Mine, mine, lumekene” ja E. Niidu „Veel olen laps”. Võistlusel oli tugevaid esitajaid nii gümnaasiumidest kui algkoolidest.

Päev algas luuletuste esitamisega. See toimus ühes väikeses toakeses, kus oli ka luuletaja ja tema laureaate ning teiste võitjate pilte, lugusid jm. Pärast seda käisime kalmistul ning süütasime kirjaniku haua ühe valge küünla ja lugesime ette mälestussambale raiutud luuletuse.

Sealsamas lähedal asus üks kõrts, kus kostitati meid maitstva kartuli, imelise kastme ja mõnusa lihahallidega. Pärast lõunasööki pakuti veel magusat ja eestilikkooki. Lisaks oli kõrtsiga ühes majas veel pood, kuhu sisse me kahjuks ei läinud.

Veidi maad eemal oli Alatskivi loss, mida ka meie külastasime. Kui olime juba fuajees, tervitas meid selle lossi perenaine ehk hooldaja, kes tegi meile suurepärase ekskursiooni ja saime teada väga palju, mida me enne ei teadnud. See ehitises erines teistest lossidest, kuna magamistoad olid allkorrusel ja igasuguste salakäikudega. Toad olid põnevad uued, sest lossile tuuakse uus mööbel ja kardinad. Samuti parandatakse katused ja põrandad ära. Kui te juba seal käinud olete, siis minge kindlasti veel.

Ja oligi käes võitjate väljakuulutamine. Anti välja eripreemiaid ja kiituskirju ning loomulikult esikoha tiitel. Ka juhendajad said tänukirju. Minu juhendajaks oli Ülenurme Gümnaasiumi eesti keele õpetaja Ive Porkon. Võitjat minust ei tulnud, aga põnev oli see kõik ikkagi.

CAROL KOTTISSE,
6.a klass

KOOL ON TÄHTIS

Koolis käima Sina pead,
siis Sa peagi palju tead.
Õpi selgeks kõik, mis vaja,
nii leiad elus õige raja.

Koolis käia kerge pole,
kuid vahel on seal täitsa tore.
Seal sõpru kohtad uusi, häid,
koos täiendate oma päid.

Kui Sul käes on haridus,
siis peagi asuma pead tööle.
Seal veelgi karmim on kord
kuid nii see elu käib.

MADLI URBANIK,
9.a klass